

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213483
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Maškovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1312213483.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudcom JUDr. Marošom Maškovičom, v právnom spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 27.09.2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplataenia istiny v sume 125,- € titulom náhrady majetkovej škody a istiny v sume 275,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy. Žalobu odôvodnil vecne tým, že žalobca - veriteľ zo zmluvy o úvere č. 1850420 ako oprávnený voči dlžníkovi - O. C., R.. XX.XX.XXXX (správne má byť „17.11.1975“) ako povinnému navrhol zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku. Súdny exekútor efektívne a účinne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie (EX3833/2009) spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu - Okresnému súdu Bratislava III, ktorý prijal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom ustanovenej dobe. Vzhľadom k zmenám právnej úpravy procesného postupu exekučného súdu považoval žalobca za nutné poukázať na dikciu ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 a ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 01.06.2011 s tým, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi, keď povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Na tomto mieste upozornil na skutočnosť, že žalobca disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, preto tu nejde o rozhodnutie rozhodcovskej komisie, ale o rozsudok rozhodcovského súdu a v tejto súvislosti uviedol, že zákon o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia, ale používa slovné spojenie rozhodcovský súd, preto platí interpretačné pravidlo - predpoklad racionálneho zákonodarcu, ktorý ak použil dva odlišné pojmy, myslel tým aj dve odlišné veci. Podľa odbornej literatúry vykonateľným rozhodnutím rozhodcovskej komisie, resp. zmiernom ňou schváleným sa rozumeli rozhodnutia v pracovných sporoch vydané rozhodcovskými komisiami v rozhodcovskom konaní podľa § 207 Zákonníka práca a vyhlášky č. 42/1975 Zb. o prejednávani a rozhodovaní pracovných sporov rozhodcovskými komisiami, preto ide o úplne iný právny inštitút ako rozsudok rozhodcovského súdu. Vzhľadom na uvedené žalobca zdôraznil, že v exekučnom konaní podľa

týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Zároveň odcitoval i ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 s tým, že podľa tejto úpravy sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, preto exekučný súd mal povinnosť rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti bez ohľadu na to, či exekučným titulom bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodcovského súdu alebo napr. notárska zápisnica. Exekučný súd však napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu (poznajúc, že tak návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky zákonné materiálne a formálne náležitosti), rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 28.08.2009, a to rozhodnutím o poverení, ku ktorému došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 5 mesiacov). Opísaný postup exekučného súdu zhodnotil ako nesprávny, v rozpore so zákonom, majúci za to, že nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na skutočnosť, že poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody titulom náhrady účelne vynaložených nákladov na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- € a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné i telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde v sume 15,- € za obdobie, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej s tým, že táto celková suma 125,- € by nezaťažila poškodeného, ak by exekučný súd pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dodržal zákonnú lehotu. Žalobca si zároveň uplatnil i nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) v sume 275,- € za celých 5 mesiacov. Poškodený uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,- € za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, teda 660,- € za rok poznačený prieťahmi a upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 163 dní. Napokon žalobca ozrejmil, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Žalobca svoje skutkové tvrdenia nepodporil žiadnym listinným dôkazom.

2. Uznesením č. k. 14C/96/2012 - 25 zo dňa 04.11.2013, právoplatným dňa 08.11.2013, súd spojil na spoločné konanie veci Okresného súdu Bratislava III, vedené pod sp. zn. 14C/96/2012, sp. zn. 14C/98/2012, sp. zn. 14C/100/2012, sp. zn. 14C/101/2012, sp. zn. 14C/104/2012, sp. zn. 14C/116/2012 a sp. zn. 9C/171/2012 z dôvodu v zmysle § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov a rozhodol, že spojené veci budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 14C/96/2012.

3. V spojených právnych veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 14C/98/2012, sp. zn. 14C/100/2012 a sp. zn. 14C/101/2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému (Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR) náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy na rovnakom skutkovom a právnom základe ako žalobou opísanou v prvom odseku tohto rozsudku z dôvodu, že Okresný súd Bratislava III ako exekučný súd v exekučných veciach, vedených u súdneho exekútora pod č. EX 3910/2010, č. EX 3142/2010 a č. EX 6327/2010, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti, čím konal v rozpore s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a žalobcovi vznikla majetková škoda titulom účelne vynaložených

nákladov pri správe a vymáhaní pohľadávky voči dlžníkom v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej v sume 125,- € a nemajetková ujma titulom porušenia jeho práv na súdnu ochranu, straty legitímnych očakávaní v právnu istotu, zásahov do podnikateľského plánovania a rozhodovania v sume 605,- € (žalobou sp. zn. 14C/98/2012), v sume 440,- € (žalobou sp. zn. 14C/100/2012) a v sume 330,- € (žalobou sp. zn. 14C/101/2012).

4. V spojených právnych veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 14C/104/2012 a sp. zn. 14C/116/2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému (Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR) náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorý nárok odôvodnil vecne tým, že Okresný súd Bratislava III ako exekučný súd v exekučných veciach, vedených u súdneho exekútora pod č. EX 18429/2010 a č. EX 7057/2010, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí tejto žiadosti až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti, čím konal v rozpore s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a žalobcovi vznikla majetková škoda titulom účelne vynaložených nákladov pri správe a vymáhaní pohľadávky voči dlžníkom v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej v sume 125,- € (žaloba evidovaná pod sp. zn. 14C/104/2012) a majetková škoda titulom náhrady istiny s príslušenstvom v sume 2.141,96 €, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere (žaloba evidovaná pod sp. zn. 14C/116/2012); zároveň sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 785,54 € (žaloba evidovaná pod sp. zn. 14C/104/2012) a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 428,39 € (žaloba evidovaná pod sp. zn. 14C/116/2012).

5. V právnej veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 9C/171/2012 sa žalobca domáhal voči žalovanému (Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR) náhrady majetkovej škody v sume 175,- € titulom účelne vynaložených nákladov pri správe pohľadávky a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 553,20 €, ktorý nárok odôvodnil vecne tým, že Okresný súd Bratislava III ako exekučný súd v exekučnej veci, vedenej u súdneho exekútora pod č. EX 646/2002, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej (§ 44 ods. 7, resp. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku) 30 dňovej lehote.

6. Žalovaný sa komplexným vyjadrením zo dňa 22.11.2013 vyjadril k spojeným žalobám tak, že v prvej časti svojho stanoviska opísal procesné námietky týkajúce sa zmätočnosti podania žalobcu, nesplnenia jeho dôkaznej povinnosti, nejasnosti titulu nároku na náhradu škody, krokov podniknutých na odstránenie prieťahov v exekučnom konaní a právomoci všeobecných súdov posudzovať prieťahy v konaní súdu v rámci konania o náhradu škody. Žalovaný v súvislosti s dôkazným bremenom žalobcu namietol, že tento síce časť dôkazov uviedol, najmä odkázal na exekučný spis, ale v skutočnosti nepriložil ani jeden dôkaz a prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd; rovnako namietol zmätočnosť v označení povinných subjektov - najmä odlišne uvedené dátumy narodenia, neuvedenie spisových značiek súdnych exekučných konaní, absenciu údajov o dátumoch doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumoch, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. K nejasnosti právneho dôvodu nároku na náhradu škody žalovaný uviedol, že jednak žalobca namieta „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov a taktiež žalobca uviedol aj rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia., preto z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačne jasný titul uplatnenej náhrady škody. K prieťahom v konaní žalovaný poznamenal, že v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých nedošlo k zamietnutiu žiadosti o vydanie poverenia, žalobca neuviedol ním podniknuté kroky na odstránenie neželaného stavu, pričom „žiadosť o informáciu o stave konania“ nie je možné považovať za riadny prostriedok smerujúci k zabráneniu tvrdených prieťahov a ich účinnému odstráneniu. Žalobca ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Žalovaný súčasne mal za to, že právomoc posudzovať prieťahy v konaní súdu má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Vychádzajúc z ustanovení § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. žalovanému vyplynulo, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia (doručenia) jeho žiadosti na príslušný orgán o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a vzhľadom na skutočnosť, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku boli žalovanému doručené dňa 23.04.2012 a do tohto konania spojené

žalobné návrhy boli okresnému súdu doručené už dňa 27.09.2012, je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, preto žalovaný považoval nárok na súde jednak predčasne uplatnený ako aj predbežne neprerokovaný, keďže žalobca na výzvu žalovaného neposkytol žiadnu súčinnosť a tým zmaril možnosť jeho nárok na náhradu škody predbežne prerokovať a vzhľadom na nedoplnenie žiadosti žalobcu v potrebnom rozsahu žiaden z jeho uplatnených nárokov uspokojený nebol. V súvislosti s hmotnoprávnymi podmienkami pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody žalovaný sa vyjadril k údajnému nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nasledovne:

7. Pokiaľ ide o nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, žalovaný uviedol, že v praxi je zaužívaný model, v ktorého zmysle exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov (keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora exekučný súd rozhodne v tomto uznesení aj o trovách doterajšieho exekučného konania tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie u pôvodného exekútora) a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, zdôrazňujúc, že exekučný súd vec postúpi novému exekútorovi spolu s exekučným spisom pôvodne povereného súdneho exekútora. Žalovaná pripustila, že v niektorých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhoch oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, kedy exekučný súd objektívne nemohol dodržať 30 dňovú lehotu tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil novému exekútorovi exekučný spis pôvodného exekútora. Odhliadnuc od uvedeného žalovaný dodal, že žalobcovi nič nebránilo využiť podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, preto ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, keďže si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku. Okrem toho žalovaný poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že „pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00)“. Vzhľadom na povahu úkonu - rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, s ktorým je nevyhnutné vykonať pred, resp. súčasne s rozhodnutím i iné úkony, nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote považovať za zbytočné prieťahy a teda za nesprávny úradný postup.

8. Pokiaľ ide o rozhodnutie exekučného súdu o poverení exekútora po zákonnej 15 dňovej lehote, v prvom rade žalovaný považoval za potrebné uviesť, že prax už dávnejšie ukázala, že na poverenie exekútora je výraznou prekážkou pre objektívne posúdenie zákonnosti exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, čo sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V tomto smere označil za dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní s tým, že unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritériá zákonnosti. Vychádzajúc z ust. § 44 ods. 2 v spojení s ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2011, žalovanému jednoznačne vyplynulo, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, preto nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 (resp. ak bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná na súd po 01.06.2011) nemá žiadnu oporu v zákone a je neopodstatnený. Napriek tomu, že pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel „vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených“, žalovaný zdôraznil, že v samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodarný zbor SR, preto žalovaný považoval argumentáciu žalobcu v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca za nefundovanú a nepravdivú. Poukazujúc na vyššie citovanú časť z judikatúry Ústavného súdu SR žalovaný uviedol, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie

exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

9. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote, žalovaný okrem iného poukázal na skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, pretože 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu, teda ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca namieta i prietahy v konaní, z ktorých odvodzuje svoje právo na náhradu škody, žalovaný poukázal na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní, pričom z existencie prietahov môže súd konajúci o náhrade škody vychádzať len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrovanie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Žalobca si však vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v konaní nesplnil povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania.

11. Žalovaný, vychádzajúc z ust. § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., vzniesol z opatrnosti i námietku premlčania, ktorú pri jednotlivých typoch žalôb odôvodnil nasledovne:

a) v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v tom, že okresný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote (žaloby označené ako „ZE“), premlčacia lehota uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku),

b) v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty (žaloby označené ako „NP“), premlčacia lehota uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku),

c) v prípade, ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15 dňovej lehote (žaloby označené ako „NZP“), premlčacia lehota uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

12. Odhliadnuc od názoru žalovaného, že v posudzovanom spore žalobca nepreukázal splnenie ani prvej z troch kumulatívne vyžadovaných zákonných podmienok, keď nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, mal tiež za to, že žalobca nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody ako aj prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu a uplatnenou majetkovou škodou i nemajetkovou ujmovou. Napokon žalovaný dodal, že stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv a najmä je zrejmé,

že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy, preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

13. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

14. Súd prejednal spor s nariadením pojednávania podľa ust. § 177 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a rozhodol v neprítomnosti procesných strán (obe strany súhlasili s rozhodnutím v ich neprítomnosti), vykonal dokazovanie obsahom súvisiacich exekučných spisov Okresného súdu Bratislava III a zistil nasledovný skutkový stav sporu:

15. Predmetom posudzovaného sporu je nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci - exekučného súdu, keď nevydal rozhodnutie (poverenie na vykonanie exekúcie, rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo rozhodnutie o zmene súdneho exekútora) v zákonom stanovenej lehote.

16. Súd sa síce stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca dostatočne neuniesol svoje dôkazné bremeno k ním tvrdeným skutočnostiam, keď v rozpore s ust. § 79 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016 nepripojil žiadne listinné dôkazy, na ktoré sa v žalobe odvolával, hoci listiny tvoriace obsah predmetných exekučných spisov predložiť mal a mohol, avšak vzhľadom na to, že civilný súd pred doručením žaloby protistrane a svojim ďalším procesným postupom a následnou rozhodovacou činnosťou neodstraňoval vady žaloby, keď sám si zabezpečil listinné dôkazy v podobe súvisiacich exekučných spisov, vychádzal z prezumpcie, že žaloba netrpela takým nedostatkom, ktorý by bránil súdu pokračovať v konaní.

17. Medzi procesnými stranami bolo nesporné, že žalobca písomne požiadal príslušný orgán - Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a že príslušný orgán nárok žalobcu neuspokojil, avšak žalovaný poukazujúc na to, že v poradí prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené dňa 23.04.2012 a v tomto konaní posudzované žalobné návrhy boli civilnému súdu doručené už dňa 27.09.2012, považoval nárok žalobcu za uplatnený predčasne, pred uplynutím zákonnej 6 mesačnej lehoty.

18. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.12.2010 (v čase, kedy mala žalobcovi vzniknúť škoda a nemajetková ujma) (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11 .

22. Podľa § 16 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

23. Vychádzajúc z cit. ustanovenia § 16 zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval za medzi stranami nespornú skutočnosť, že žalobca napriek výzve Ministerstva spravodlivosti SR svoju žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v potrebnom rozsahu nedoplnil, avšak aj s prihliadnutím na tento nesporný fakt, nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že nárok žalobcu sa nepovažuje za predbežne prerokovaný, nakoľko žalobca žiadosť o prerokovanie podal a ďalšia - následná jeho nečinnosť spočívajúca v neposkytnutí súčinnosti príslušnému orgánu iba prisvedčuje tomu, že nárok žalobcu nemohol byť uspokojený, čo však neznamená, že nebol prerokovaný. Pokiaľ ide o predčasnosť podanej žaloby, súd uvádza, že v konaní žiadna zo strán neupresnila, akým spôsobom príslušný orgán (ministerstvo) nárok žalobcu neuspokojilo, t. j. omisívnym konaním (bez odpovede na žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody) alebo oznámením - upovedomením žalobcu, že jeho nárok neuspokojí tak, ako to alternatívne predpokladá žalovaným citovaná (na č. I. 31 spisu) právna norma ustanovenia § 16 ods. 4 vety prvej zákona č. 514/2003 Z. z., účinného nevedno v ktorom (na vec sa vzťahujúcom) období. Ak totiž ministerstvo oznámilo žalobcovi, že jeho nárok neuspokojí, učinilo tak nepochybne do šiestich mesiacov od prijatia žiadosti a na základe negatívnej odpovede (oznámenia) ministerstva už nemusel žalobca vyčkávať na podanie žaloby, nakoľko zákonná šesť mesačná doba sa viaže výlučne na prípad nečinnosti príslušného orgánu, keď tento nárok poškodeného do šiestich mesiacov úplne alebo sčasti neuspokojí, no neviaže sa na alternatívnu dispozíciu ustanovenia § 16 ods. 4 cit. zákona, teda situáciu, keď príslušný orgán oznámil poškodenému, že jeho nárok na náhradu škody neuspokojí. Vzhľadom na uvedené je právne neúčinný a irelevantný prostriedok procesnej obrany žalovaného týkajúci sa predčasnosti podanej žaloby.

24. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

25. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

26. Vo vzťahu k žalovaným z opatrnosti uplatnenej námietke premlčania peňažného nároku žalobcu súd uvádza, že začiatok plynutia premlčacej doby práva na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci sa primárne odvíja od subjektívnej skutočnosti, teda od nadobudnutia vedomosti poškodeného o jemu spôsobenej škode, preto neobstojí argumentácia žalovaného, že premlčacia lehota (správne má byť „doba“) začala plynúť od momentu uplynutia 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo uplynutia 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora, keďže na základe okamihu uplynutia uvedených zákonných lehôt, ktoré predstavujú objektívnu skutočnosť, nemožno ustáliť subjektívnu skutočnosť, t. j. kedy sa poškodený o škode dozvedel alebo mal dozvedieť. Žalobca uviedol, že o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktoré vyústili do spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. So zreteľom na ustanovenie § 47 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor poverený vykonaním exekúcie upovedomí povinného i oprávneného o začatí exekúcie, je zrejmé, že súdny exekútor mohol doručiť oprávnenému (žalobcovi) upovedomenie o začatí exekúcie najskôr až potom, keď exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Vzhľadom na dátumy vydaných poverení, zamietavých rozhodnutí a rozhodnutia o zmene súdneho exekútora v jednotlivých exekučných veciach (28.08.2009, 29.09.2010, 26.10.2010, 07.10.2010, 13.02.2012, 31.01.2011 a 05.08.2010) a dátum Ministerstvom spravodlivosti SR v poradí prvých prijatých žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (23.04.2012) je nepochybné, že žalobca uplatnil svoj nárok u príslušného orgánu včas - počas plynutia subjektívnej trojročnej premlčacej doby. Pre úplnosť súd uvádza, že ak by aj nevychádzal zo žalobcom deklarovanej skutočnosti, že o škode sa dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, najskôr sa mohol dozvedieť o škode v ním uplatnenom rozsahu (výške) až potom, keď exekučný súd vo veci reálne rozhodol, nakoľko až k tomuto dňu mala žalobcovi vzniknúť škoda za údajnú nečinnosť exekučného súdu za obdobie od uplynutia zákonnej lehoty pre vydanie rozhodnutia, resp. poverenia až po deň jeho vydania, kedy poškodený mohol výšku škody objektívne vyčíslieť, a preto je nesprávna domnienka žalovaného, že trojročná premlčacia doba plynula už od momentu uplynutia zákonom stanovenej lehoty na vydanie rozhodnutia exekučného súdu. Z uvedeného dôvodu, berúc na zreteľ z exekučných spisov preukázané dátumy poverení alebo rozhodnutí exekučných súdov, je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody premlčaný nie je.

I. Skutkové a právne posúdenie žalôb označených ako „NP“:

27. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 36Er/785/2009, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/96/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 17.07.2009 žiadosťou sp. zn. EX 3833/09 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej O. C. - B. O., D. č. XX, D., X.: XX XXX XXX, pre vymoženie 661,25 € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Žiadosťou zo dňa 21.07.2009 exekučný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní odstránil vady podania, nakoľko petit návrhu na vykonanie exekúcie, žiadosti o udelenie poverenia v časti istiny a úroku z omeškania nebol v súlade s exekučným titulom a požiadal tiež o zdokladovanie trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní. Súdny exekútor dňa 14.08.2009 opravil exekučným súdom vytykané vady a následne poverením č. 5103 exekučný súd dňa 28.08.2009 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v časti vykonateľnej pohľadávky a uznesením zo dňa 22.09.2009 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie 32,68 € zamietol. Uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 28.09.2009 a poverenie prevzal súdny exekútor dňa 24.09.2009.

28. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/719/2010, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/98/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 10.05.2010 žiadosťou sp. zn. EX 3910/09 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému T. K., ml., D. č. XX/X, D., X.: XX XXX XXX, pre vymoženie 996 € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Výzvou zo dňa 06.09.2010 exekučný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote jedného mesiaca zdokladoval zaslanie predexekučnej upomienky povinnému právnym zástupcom oprávneného. Súdny exekútor dňa 28.09.2010 zdokladoval exekučným súdom vytykané nedostatky a následne poverením č. 5103 exekučný súd dňa 29.09.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v časti vykonateľnej pohľadávky a uznesením zo dňa 04.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie 43,75 € zamietol. Uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu dňa 08.10.2010 a poverenie prevzal súdny exekútor dňa 12.10.2010.

29. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 49Er/626/2010, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/100/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 27.04.2010 žiadosťou sp. zn. EX 3142/10 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Jánovi Kajánkovi, r. č. 850606/6580, Cyprichova č. 2485/72, Bratislava, pre vymoženie 1.017,71 € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Výzvou zo dňa 07.09.2010 exekučný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní odstránil vady podania - zdokladoval trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní a zaslanie predexekučnej upomienky povinnému právnym zástupcom oprávneného. Súdny exekútor dňa 20.10.2010 zdokladoval exekučným súdom vytykané nedostatky a následne poverením č. 5103 exekučný súd dňa 26.10.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Poverenie prevzal súdny exekútor dňa 28.10.2010.

30. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 49Er/1112/2010, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/101/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 15.07.2010 žiadosťou sp. zn. EX 6327/10 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Milanovi Nosáľovi, r. č. 420808/115, Baničova č. 10190/78, Bratislava, pre vymoženie 652,- € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Výzvou zo dňa 07.09.2010 exekučný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote 10 dní odstránil vady podania - zdokladoval trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní a zaslanie predexekučnej upomienky povinnému právnym zástupcom oprávneného. Súdny exekútor dňa 05.10.2010 zdokladoval exekučným súdom vytykané nedostatky a následne poverením č. 5103 exekučný súd dňa 07.10.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Poverenie prevzal súdny exekútor dňa 12.10.2010.

31. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 01.06.2009 do 14.12.2009, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu

na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

32. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 15.12.2009 do 31.05.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

33. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.07.2010 do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) . Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

34. Na základe zisteného obsahu vyššie uvedených exekučných spisov, vo vzťahu ku ktorým žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy na totožnom skutkovom a právnom základe (tzv. žaloby označené ako „NP“), súd považuje za nutné konštatovať, že žalobca opomenul alebo zámerne v rámci svojho opisu rozhodujúcich skutočností neuviedol, že v každej z uvedených exekučných vecí vzhľadom na exekučný súd procesné nedostatky v súdnom exekútorom predložených listinách, ktorými žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. v každom prípade vyzval súdneho exekútora na odstránenie väd jeho podania, preto nemožno aplikovať a počítať plynutie zákonnej 15 dňovej lehoty od okamihu doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko táto trpela vadami a nebola riadnou kvalifikovanou žiadosťou spĺňajúcou všetky atribúty pre vydanie poverenia. Zároveň je potrebné mať na zreteli, že v každom z vyššie posudzovaných exekučných spisov exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie bezodkladne, resp. najneskôr do uplynutia 15 dňovej lehoty od doplnenia, resp. odstránenia väd podania súdneho exekútora. Z uvedených dôvodov súd považoval za zavádzajúce skutkové tvrdenia žalobcu, ktorými špecifikoval dobu omeškania exekučného súdu s vydaním poverenia pre súdneho exekútora, keďže plynutie zákonnej 15 dňovej lehoty upravenej v ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v žiadnom z daných prípadov, vzhľadom na procesné nedostatky žiadosti, nebolo možné počítať od doručenia žiadosti súdneho exekútora.

35. Navyše súd uvádza, že žalobca klamlivo špecifikoval dobu, ktorá uplynula medzi dorúčením žiadosti súdneho exekútora a vydaním poverenia exekučného súdu, nakoľko v žalobe evidovanej pod zn. 14C/96/2012 uviedol, že exekučný súd bol v omeškaní s vydaním poverenia viac ako 5 mesiacov, avšak z exekučného spisu sp. zn. 36Er/785/2009 je zrejmé, že súdny exekútor doručil svoju žiadosť exekučnému súdu dňa 17.07.2009, preto ak poverenie zhodne s tvrdením žalobcu vydal dňa 28.08.2009, učinil tak v dobe 1 mesiaca a 11 dní od prijatia žiadosti, odhliadnuc od skutočnosti, že počas tejto doby ešte vyzýval súdneho exekútora na odstránenie procesných väd jeho podania. Rovnako v žalobe evidovanej pod sp. zn. 14C/98/2012 žalobca uviedol, že exekučný súd meškal s vydaním poverenia viac ako 11 mesiacov, ale z exekučného spisu sp. zn. 48Er/719/2010 vyplýva, že súdny exekútor doručil svoju žiadosť exekučnému súdu dňa 10.05.2010, preto ak poverenie zhodne s tvrdením žalobcu vydal dňa 29.09.2010, učinil tak do 4 mesiacov a 19 dní od prijatia samotnej žiadosti, na ktorej odstránenie väd aj v tomto prípade súdneho exekútora písomne vyzýval. Taktiež v žalobe evidovanej pod sp. zn. 14C/100/2012 žalobca zrejme úmyselne uviedol dlhšiu dobu medzi prijatím žiadosti súdneho exekútora exekučným súdom a jeho rozhodnutím o poverení na vykonanie exekúcie, keď namiesto doby 6 mesiacov navýšil toto obdobie (podľa názoru žalobcu išlo o omeškanie) na viac ako 8 mesiacov. Napokon i v žalobe evidovanej pod sp. zn. 14C/101/2012 účelovo zavádzal, že exekučný súd sa dostal do omeškania s vydaním poverenia viac ako 6 mesiacov, avšak podľa exekučného spisu sp. zn. 49Er/1112/2010 je evidentné, že súdny exekútor doručil žiadosť exekučnému súdu dňa 15.07.2010, preto ak exekučný súd

vydal poverenie dňa 07.10.2010, urobil tak do dvoch mesiacov a 22 dní od prijatia žiadosti, nehovoriac o tom, že počas tejto doby exekučný súd stihol odstrániť jej vady na základe výzvy adresovanej súdnemu exekútorovi.

36. Na základe zistených skutočností, ak by aj súd vychádzal z premisy žalobcu, že nedodržanie zákonnej 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom možno aj bez posúdenia jednotlivých okolností v dotknutých exekučných veciach kvalifikovať ako nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci podľa ust. § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., nemohol by žalobe ako vecne dôvodnej vyhovieť, pretože v žiadnom z vyššie opísaných exekučných spisov, vzhľadom na procesný postup a rozhodovaciu činnosť exekučného súdu, tento zákonom stanovenú 15 dňovú lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neporušil, preto je nadbytočné v posudzovanom spore v súvislosti s vyššie uvedenými exekučnými konaniami vôbec polemizovať o tom, či nevydanie rozhodnutia exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote zakladá skutkovú podstatu nesprávneho úradného postupu podľa ust. § 9 zákona č. 514/2013 Z. z. ako základnej podmienky pre vyvodenie zodpovednosti štátu (žalovaného) za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci.

37. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

38. Napriek skutkovým zisteniam, na základe ktorých nemožno dospieť k záveru, že exekučný súd konal v rozpore so zákonnou lehotou ustanovenou v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ak by aj súd vychádzal z predpokladu, že exekučný súd (škodca) vydal poverenie na vykonanie exekúcie až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty, je nutné sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, že samotné nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá prietahy v konaní a v tejto súvislosti súd dodáva, že nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote nemožno bez ďalšieho kvalifikovať ani ako nesprávny úradný postup, najmä so zreteľom na fakt, že exekučným titulom v každej exekučnej veci, ktorej predmet znel na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, bol rozsudok rozhodcovského súdu, ktorého skúmanie si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, nakoľko rieši právne vzťahy vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv, s ktorými je spojená ochrana slabšej strany spotrebiteľa a skúmanie prijateľnosti zmluvných podmienok. Vzhľadom na uvedené súd upriamuje pozornosť žalobcu na to, že postup orgánu verejnej moci, hoc by sa aj vyznačoval istými prietahmi alebo nevykonaním úkonu v zákonom stanovenej lehote (čo však nie je prípad vyššie uvedených exekučných konaní), si vyžaduje preskúmanie z hľadiska všetkých okolností konkrétnej veci, v ktorej orgán verejnej moci konal a rozhodoval. Odkazujúc na vyššie uvedený obsah exekučných spisov (odsek 27 - 30 tohto rozsudku), ak by aj súd sa zameral výlučne na obdobie od doručenia žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do vydania poverenia exekučným súdom, ktoré trvalo viac ako 15 dní, nie je možné považovať dobu trvania exekučného konania za tak neprímeranú, aby súd v posudzovanom spore mohol konštatovať zbytočnú nečinnosť exekučného súdu, nakoľko nemožno opomínať procesný postup exekučného súdu a nutnosť procesnej súčinnosti súdneho exekútora predchádzajúcich vydaniu poverenia, s čím je objektívne späté predĺženie exekučného konania. Vo svetle uvedeného nie je možné ani uvažovať o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu, práve naopak; oddialenie vydania poverenia na vykonanie exekúcie si spôsobil sám súdny exekútor, keď ním podaná žiadosť s prílohami vykazovala procesné nedostatky, ktoré bránili exekučnému súdu vydať poverenie, resp. rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bezodkladne.

II. Skutkové a právne posúdenie žalôb označených ako „NZP“:

39. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/53/2011, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/104/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 18.01.2011 žiadosťou sp. zn. EX 18429/10 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej Márii Muškátovej, bytom Tbiliská č. 7627/13, Bratislava, IČO: 44 635 729, pre vymoženie 254,- € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Uznesením zo dňa 04.01.2012 exekučný súd žiadosť o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Zamietavé uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu (oprávneného) dňa 02.02.2012.

40. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 48Er/1114/2010, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 14C/116/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 15.07.2010 žiadosťou sp. zn. EX 7057/10 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnej Alžbete Štercelovej, r. č. 35807598, Pribinova č. 25, Bratislava, pre vymoženie 526,45 € s príslušenstvom titulom právoplatného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Výzvou zo dňa 06.09.2010 exekučný súd požiadal súdneho exekútora, aby v lehote jedného mesiaca zdokladoval zaslanie predexekučnej upomienky povinnému právny zástupcom oprávneného. Súdny exekútor dňa 28.09.2010 zdokladoval exekučným súdom vytýkané nedostatky a následne poverením č. 5103 exekučný súd dňa 29.09.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v časti vykonateľnej pohľadávky a uznesením zo dňa 04.10.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie 32,94 € zamietol. Poverenie prevzal súdny exekútor dňa 12.10.2010 a zamietavé uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu (oprávneného) dňa 11.10.2010.

41. Na základe zistených časových údajov o procesnej a rozhodovacej činnosti exekučného súdu v dotknutých exekučných konaniach, súd opätovne musí so znepokojením konštatovať, že žalobca v žalobách uviedol neúplné a nepravdivé údaje o omeškaní exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko jednak zatajil skutočnosť, že exekučný súd v konaní sp. zn. 48Er/1114/2010 pred rozhodnutím o žiadosti exekútora odstraňoval nedostatky jeho podania, a teda až po doplnení žiadosti mohol o nej rozhodnúť, pričom súdneho exekútora poveril vykonaním exekúcie ihneď v ďalší deň nasledujúci po dni, keď súdny exekútor predložil doplnenú žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené je neopodstatnené a účelové tvrdenie žalobcu, že k rozhodnutiu exekučného súdu došlo až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty a že omeškanie exekučného súdu činilo viac ako 243 dní. Navyše žalobca si vymyslel dátum, kedy exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko ku dňu 31.01.2011 nemožno datovať žiadny úkon, ktorý by zodpovedal obsahu exekučného spisu, preto neobstojí ani prípadná obrana založená na nedopatrení alebo zrejmej chybe v písaní a počítaní, a to najmä s ohľadom na žalobcom vo všetkých žalobách vyfabulované časové horizonty rozhodovacej činnosti exekučného súdu.

42. Zároveň je potrebné podotknúť nesprávnosť tvrdenia žalobcu, že exekučné konanie (vedené pod sp. zn. 48Er/53/2011 - pozn. súdu) začalo dňa 14.12.2010 a exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.02.2012, keď z vyššie opísaného obsahu exekučného spisu vyplýva, že exekútor podal svoju žiadosť dňa 18.01.2011 a exekučný súd o nej rozhodol dňa 04.02.2012.

43. Odhliadnuc od vyššie zisteného skutkového stavu sporu, súd v súvislosti s interpretáciou a aplikáciou ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku upravenej 15 dňovej lehoty plynúcej od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uvádza, že predmetná zákonná lehota sa vzťahuje na zjavne právne perfektné žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhy na vykonanie exekúcie a exekučné tituly, kedy exekučný súd môže bez akejkoľvek právnej prekážky bezodkladne poveriť súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Naproti tomu, ak exekučný súd zistí rozpor uvedených písomností so zákonom a súdny exekútor ich nesúlad ani dodatočne neodstráni, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovieť, exekučný súd žiadosť exekútora zamietne, pričom v predmetnom ustanovení, na rozdiel od prípadu, kedy exekučný súd na základe zjavne so zákonom súladných dokumentov poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie, nie je viazaný žiadnou zákonnou lehotou, čo napokon vyplýva i z logického výkladu, keď právne posúdenie predstavuje duševnú činnosť vyžadujúcu určitý čas pre náležitú analýzu obsahu a formy posudzovaných právnych materiálov a v prípade zistenia ich rozporu so zákonom je nutná proaktivita a súčinnosť dotknutých subjektov za účelom odstránenia zistených väd, ktorá spätná väzba zúčastnených osôb je nepochybne spojená s plynutím času. Vzhľadom na uvedené súd zhodne s názorom žalovaného dospel k záveru, že vydania rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa 15 dňová lehota netýka, a to v zmysle žiadnej novely ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. So zreteľom na uvedené, ak exekučný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 48Er/53/2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nemožno mu

prípisať zodpovednosť za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie zamietavého rozhodnutia, nakoľko žiadnou lehotou viazaný nebol.

44. Nad rámec potreby právneho posúdenia sporu, keď súdom zistený skutkový stav sporu nie je spôsobilý založiť právny záver, že exekučný súd ako orgán verejnej moci nerozhodol v zákonom stanovenej lehote, súd vyhodnotil ako dôvodnú i právnu argumentáciu žalovaného týkajúcu sa výkladu a použitia ust. § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného pred 01.06.2011, podľa ktorého exekúciu možno vykonať na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, pričom rozsah citovaným ustanovením vymedzených exekučných titulov zákonodarca s účinnosťou od 01.06.2011 rozšíril aj o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov, ktoré predstavovali exekučný titul aj v tomto spore súvisiacich exekučných konaniach, iniciovaných v rokoch 2009 a 2010. Vzhľadom na spôsobilosť vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu založiť oprávnenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie práve na podklade rozhodcovského rozsudku v čase, keď Exekučný poriadok v rámci výpočtu exekučných titulov ešte nepoznal inštitút vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov, nie je logicky možné eliminovať aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného pred 01.06.2011 (v rozhodnom období) aj na rozhodcovské rozsudky. Tento záver podporuje i skutočnosť, že práve rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul zákonodarca od 01.06.2011 zaradil systematicky na úroveň vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených a zakotvil rozhodcovské rozsudky pod rovnaké písmeno ustanovenia, v ktorom pojednáva aj o rozhodnutiach rozhodcovských komisií a zmieroch nimi schválených.

45. Vzhľadom na uvedené zákonná 15 dňová lehota na poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie sa nevzťahuje na žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré súdny exekútor doručil exekučnému súdu po 01.06.2010 (v posudzovanom spore ide o žaloby evidované pod sp. zn. 14C/101/2012, sp. zn. 14C/104/2012 a sp. zn. 14C/116/2012), nakoľko podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2010, zákonná 15 dňová lehota na poverenie exekútora vykonaním exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku.

46. Napokon súd posudzoval žalobu pôvodne evidovanú pod sp. zn. 9C/171/2012 (označenú žalobcom ako „ZE“), v ktorej žalobca založil svoj nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vecne na tom, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie (EX 646/2002), ale pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, žalobca dňa 10.08.2009 spísal a postupom podľa ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora, avšak exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora s tým, že v predmetnom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe.

47. Z obsahu exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 36Er/1578/2002, ktorý súvisí so súdnym spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 9C/171/2012, vyplýva, že súdny exekútor dňa 05.08.2002 žiadosťou sp. zn. EX 646/2002 požiadal exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému Antonovi Vaňovi, nar. 20.01.1963, Šarišské Sokolovce č. 135, pre vymoženie 15.470,- Sk s príslušenstvom titulom vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava III č. k. ROB/379/02-5 zo dňa 29.01.2002. Exekučný súd dňa 09.08.2002 poveril súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla vykonaním exekúcie, ktoré poverenie súdny exekútor prevzal dňa 16.08.2002. Žalobca ako oprávnený dňa 14.10.2009 podal na exekučný súd návrh, ktorým žiadal o zmenu súdneho exekútora JUDr. Ladislava Mikesku a navrhol poveriť vykonaním exekúcie Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého. Exekučný súd žiadosťou zo dňa 15.01.2010 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní opravil svoj návrh na zmenu súdneho exekútora, nakoľko v návrhu bol označený nesprávny súdny exekútor (JUDr. Ladislav Mikeska), pričom exekučné konanie bolo vedené u súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla. Dňa 07.04.2010 pôvodný súdny exekútor JUDr. Ladislav Mikeska zaslal exekučnému súdu exekučný spis EX 646/2002 a špecifikáciu trov exekučného konania. Uznesením zo dňa 05.08.2010, č. k. 36Er 1578/02-13, exekučný súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému vec postúpil na ďalšie konanie a súčasne rozhodol o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora.

48. Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, v znení účinnom od 01.06.2009 do 14.12.2009 (v čase podania návrhu na zmenu exekútora), oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

49. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia súd uvádza, že exekučný súd nemal v posudzovanom prípade zo strany oprávneného (žalobcu) vytvorený náležitý skutkový a právny základ k tomu, aby po doručení jeho návrhu mohol v lehote 30 dní rozhodnúť o zmene exekútora, nakoľko žalobca nesprávne označil pôvodného exekútora, namiesto ktorého mal byť poverený vykonaním exekúcie nový (žalobcom navrhovaný) súdny exekútor, a preto vyznieva prinajmenšom nepresvedčivo tvrdenie žalobcu, že exekučný súd mal byť subjektom konajúcim nesústredene so zbytočnými prieťahmi, keď práve žalobca svojím konaním zavinil, že po 14.10.2009 (po podaní návrhu na zmenu exekútora) nemohol exekučný súd objektívne z dôvodov na strane žalobcu rozhodnúť o jeho návrhu v zákonom stanovenej lehote. Zároveň je potrebné vziať do úvahy žalovaným zmienené okolnosti, ktoré vo všeobecnosti sprevádzajú exekučné konanie v dôsledku návrhu na zmenu exekútora. Exekučný súd po prijatí žiadosti o zmenu exekútora predložil žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekučného spisu, keďže spolu s rozhodnutím o zmene exekútora exekučný súd postúpi vec novému súdному exekútorovi spolu s exekučným spisom. Uvedený procesný postup exekučný súd zachoval i v posudzovanej veci a ešte len dňa 07.04.2010 obdržal exekučný spis od pôvodne povereného súdneho exekútora vykonaním exekúcie, preto keď aj rozhodol o zmene exekútora dňa 05.08.2010, v ktorom rozhodnutí súčasne rozhodol o výške trov vzniknutých pôvodnému exekútorovi, vzhľadom na komplexnosť procedúry vyžadovanej v súvislosti so zmenou súdneho exekútora nemožno vo všeobecnosti považovať nerozhodnutie exekučného súdu do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora za nesprávny úradný postup a to už vôbec nie v konkrétnom prípade.

50. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, keď žalobca neúplne a zavádzajúco opísal skutkový stav sporu, nesprávne - uplatnením deklarátorneho (doslovného) výkladu interpretoval ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to najmä keď nezohľadnil povahu exekučných titulov (rozsudky rozhodcovského súdu) a nutnosť ich právneho posúdenia pri zachovaní zvýšenej ochrany spotrebiteľa, na podklade ktorých exekučných titulov orgán verejnej moci v posudzovaných veciach postupoval, súd za konštatovania, že exekučný súd nie je len „statista“, ktorý automaticky udeľuje poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o súdne rozhodnutie vychádzajúce z objektívneho zistenia a posúdenia, dospel k záveru, že prípadné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty (ktorý stav však v posudzovanom spore vzhľadom na procesný postup exekučného súdu ani nenastal) nie je tak závažné, ako by bolo závažné porušenie právnej ochrany spotrebiteľa. Súd preto zastáva názor, že v posudzovanom spore o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu ako orgánu verejnej moci podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nemožno ani len uvažovať a teda žalobca nepreukázal splnenie základnej zákonnej podmienky vyžadovanej ustanovením § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. pre vyvedenie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci, v dôsledku čoho ďalšími kumulatívnymi podmienkami v podobe škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a nesprávnym úradným postupom sa súd nezaoberal a žalobu ako vecne nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

51. Pre úplnosť však súd uvádza, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ani výšku ním uplatnenej majetkovej škody titulom účelne vynaložených nákladov, ktoré mu mali zbytočne vzniknúť v súvislosti s konaním exekučného súdu a súčasne neopodstatnene odôvodnil svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keď tvrdil, že porušením práva na prerokovanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov mal orgán verejnej moci zasiahnuť do jeho práv, podnikateľského plánovania a rozhodovania a teda ohroziť, resp. narušiť nemajetkovú sféru - osobnostné práva žalobcu ako právnickej osoby, pričom zrejme opomenul, že právomoc konštatovať porušenie základných ústavných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a s tým súvisiace prípadné priznanie primeraného zadošťučinenia (satisfakcie) v peniazoch patrí Ústavnému súdu Slovenskej republiky a nie všeobecnému súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

52. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

54. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. na základe princípu úspechu strán v konaní tak, že procesne úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).